

SENTÈNCIA 20-95 DE 17 DE JULIOL DE 1995

Introducció de drogues tòxiques en petita quantitat per al propi consum.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Principi "pro actione".- Despeses processals.

Ponent: M.I.Sr.Josep Lluís VAZQUEZ SOTELO.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: Que en la causa de referència, instruïda per introducció, possessió i transformació de substàncies estupefaents, pel M.I. Tribunal de Corts, el qual va dictar sentència el 19 de desembre de 1994, que conté la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem a Josep M.F. com responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major d'introducció de droga tòxica en petita quantitat per al propi consum, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ dels quals un MES FERM I LA RESTA CONDICIONAL, I MULTA DE 50.000 PESSETES, així com el pagament de les despeses processals causades. Acordem la destrucció de la droga intervinguda. I hem d'absoldre i absoltem a l'esmentat acusat del delictes major de transformació de substàncies estupefaents de que l'acusava el Ministeri Fiscal."

II.-RESULTANT: Que contra aquesta sentència va interposar-se recurs de suplicació per l'acusat, mitjançant llur advocat, pels motius següents: per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es consideraven provats, per no tenir fonamentació jurídica, per error en l'apreciació de la prova, emparats en l'article 3, punt 4 i 5 del Decret regulador del recurs de suplicació. Com a fonaments jurídics va al·legar el recurrent que tal com queda palès al Judici Oral, el Sr. Josep M.F. només era responsable d'un delictes d'introducció de petites quantitats de productes estupefaents, tipificats a l'article 163 del Codi Penal, demostrant la inexistència d'un altre delictes del que també va ésser acusat pel Ministeri Fiscal, consistent en la transformació de substàncies tòxiques o estupefaents, havent quedat també provat que les quantitats de les esmentades substàncies, que van trobar-se en poder de l'acusat eren destinades, al seu propi consum, concorrent a més la circumstància de que el Sr. Josep M.F. no tenia antecedents penals, essent aquella la primera ocasió en que compareixia davant d'un

Tribunal. Recolzat en aquests fonaments, el recurrent va sol·licitar que és revoqués la sentència, per condemnar a l'acusat en els termes que havia interessat en el judici i que ara reproduïa "sense que hi hagi lloc a presó ferma"

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal va impugnar el recurs al·legant: a)-que respecte al primer motiu, la sentència contenia la deguda explicació dels fets que considerava provats, b)-que existia un error material ja que no es recollia en l'acte de la vista oral, que el Ministeri Fiscal havia sol·licitat una rebaixa de les penes demanades al seu escrit de qualificació provisional, dada aquesta que la sentència no expressa, si bé no té transcendència pràctica, c)-que respecte al motiu segon (acusació pels delictes dels arts.163 i 167 del Codi Penal), no és correcta l'apreciació del recurrent, perquè la sentència ja diu expressament que l'acusació pel segon dels delictes no va prosperar, no incloent en la condemna la dita acusació, d)-per últim la sentència ja ha tingut molt en compte les circumstàncies que concorren, les quals encara que no siguin pròpiament circumstàncies modificatives de la responsabilitat, han portat a que una condemna que podria comprendre fins a cinc anys de presó hagi quedat reduïda a un mes de presó ferma que no pot considerar-se excessiva.

IV.-RESULTANT: Que en la Vista Oral celebrada en data 7 de juny de 1995, pel M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, la lletrada del recurrent, la Sra. Àngela PALAU FAU va exposar fent recolzament al recurs interposat, i el Ministeri Fiscal es va oposar al recurs interposat, reproduint ambdues parts els arguments i peticions prèviament exposats als seus escrits.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: Que per davant de tot ha d'assenyalar-se la defectuosa formulació del recurs de suplicació, ja que els motius no s'al·leguen i fonamenten amb la deguda separació per a cadascun, sinó que un mateix paràgraf s'esmenten els dos motius que s'addueixen, seguits d'una única fonamentació jurídica. Encara i això, el Tribunal no ha fet ús de la possible causa d'inadmissió de l'article 12 núm.4 aplicant una vegada més un generós criteri de tolerància processal i l'anomenat principi "pro actione", el qual no significa que s'exoneri als recurrents de l'acompliment puntual dels seus deures en ordre a la formalització del recurs.

II.- CONSIDERANT: Que la sentència inclou una expressa i formal declaració de fets provats en el seu primer Resultant, com es comprova només llegint el seu text, raó per la qual decau el primer motiu de suplicació al·legat pel recurrent.

III.- CONSIDERANT: Que per altra banda la sentència deixa clar que és condemna al recurrent, com acusat en el judici ,per un delicte de l'article 163 del Codi Penal(introducció de droga tòxica al Principat en petites quantitats), rebutjant-se expressament l'acusació, que s'havia formulat també pel delicte de l'article 167 del Codi Penal(transformació de substàncies estupefaents),per les raons que la sentència expressa i que contenen una suficient motivació en el fet i en Dret, decaient tota l'argumentació que en aquest sentit al·lega el recurrent.

IV.-CONSIDERANT: Que en realitat l'únic contingut del recurs queda limitat a la petició de que, per mancar l'acusat d'antecedents penals , per ésser la primera vegada que compareix davant d'un Tribunal de Justícia, per ésser petites les quantitats de droga ocupada al mateix, i per haver estat disset dies en presó provisional, la pena de sis mesos de presó amb un mes de presó ferm i la resta condicional que imposa la sentència (a demés la multa i el pagament de les despeses processals)hauria de substituir-se de manera que tota la pena de presó fos condicional. I també aquest motiu ha de decaure, perquè el delicte del que ha estat acusat i condemnat el recurrent, té prevista una pena de fins a cinc anys de presó (article.163 del Codi penal), i precisament en atenció a les circumstàncies personals de l'acusat i a les circumstàncies de fet (l'escassa quantitat de les drogues intervingudes) el M.I. Tribunal de Corts ha imposat una pena mínima de sis mesos de presó, de la qual estableix un mes de presó ferma i la resta condicional amb al qual(salvant la imposició de la multa de cinquanta mil pessetes, en la qual no s'ha formulat recurs ni al·legació) el Tribunal en realitat ha vingut a sancionar els fets com si és tractés d'un delicte menor tipificat i sancionat a l'article 297 del Codi Penal. D'altra banda com és ben sabut, els dies que el processat, va estar en presó provisional han de tenir-se en compte en l'execució de la sentència als efectes de l'acompliment de la pena.

V.-CONSIDERANT: Que per tot l'esmentat procedeix desestimar el recurs de suplicació interposat, per Josep M.F. confirmant la sentència dictada imposant les despeses processals al recurrent.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat per Josep M.F..

2- Confirmar la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en l'esmentada causa, amb data 19 de desembre de 1994.

3- Imposar les despeses del recurs al recurrent.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.